

การวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากการศึกษาค้นคว้างานวิจัยทั้งในประเทศและต่างประเทศ พบว่า ยังไม่มีผู้ใดทำการศึกษาเรื่อง ความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับปัญหาและความต้องการ ในการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในกลุ่มวิชาพื้นฐานทั่วไป ระดับปริญญาตรี ในวิทยาลัยครูมาก่อน อย่างไรก็ตามได้มีการศึกษาและวิจัยเรื่อง ปัญหาและความต้องการในการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาที่เกี่ยวข้องอยู่บ้างดังนี้

การวิจัยในประเทศ

มาลี ศิริ (2515 : 46-47) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาและความต้องการในการจัดตั้งโปรแกรมพลศึกษา สุขศึกษา และสันทนาการ ของสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า" โดยใช้แบบสอบถามส่งไปยังนักศึกษาจำนวน 960 ราย และมีแบบสำรวจจุดประสงค์ สถานที่ เครื่องอำนวยความสะดวก ผู้วิจัยได้สำรวจเอง ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่สนใจที่จะหาความรู้และฝึกทักษะทางด้านพลศึกษา ทางด้านวัตถุประสงค์ทางพลศึกษา นักศึกษาเห็นความสำคัญตามลำดับดังนี้ การเรียนเพื่อเป็นการส่งเสริมสมรรถภาพทางกายให้มีความแข็งแรง เพื่อให้มีความรักใคร่สามัคคีกลมเกลียว และเพื่อให้เป็นผู้มีน้ำใจนักกีฬา ทางด้านบริการการสอน นักศึกษามีความต้องการให้สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า จัดบริการการสอนพลศึกษาโดยเปิดสอนเป็นวิชาหนึ่งในหลักสูตร แต่ไม่มีหน่วยกิต

สงขม มณีแสง (2517 : ง-ฉ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การจัดโปรแกรมพลศึกษา ระดับปริญญาตรีในภาคกลาง" โดยใช้แบบสัมภาษณ์ สัมภาษณ์อาจารย์ในภาควิชาพลศึกษา จากมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง และมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒบางแสน รวม 45 คน และนักศึกษานักศึกษาศาสตร์และคณะครุศาสตร์ ของมหาวิทยาลัยทั้ง 4 แห่ง จำนวน 381 คน

ผลการวิจัยพบว่า ความสนใจ และความต้องการของ นิสิต นักศึกษา โดยส่วนรวมทั้งชาย และหญิง มีความสนใจโปรแกรมพลศึกษาในชั้นเรียนมากที่สุด โดยต้องการให้มหาวิทยาลัย จัดเป็นวิชาพื้นฐานที่จะไปให้เลือกเรียน นิสิตมีความคิดเห็นว่า การจัดโปรแกรมพลศึกษา ระดับปริญญาตรี ของมหาวิทยาลัยในภาคกลาง มีผลสัมฤทธิ์ในด้านการจัดต่าง ๆ และ สอดคล้องกับความต้องการของนิสิตอยู่ในระดับปานกลาง นอกจากนั้น ทั้งอาจารย์และ นักศึกษา มีความคิดเห็นว่าในค่านมูกดากร งบประมาณ วัสดุอุปกรณ์ และเครื่องอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ยังมีจำนวนไม่เพียงพอ

วิสูตร กองจินดา และคณะ (2520 : 28-29) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การศึกษาปัญหาและความต้องการของนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ต่อโปรแกรมพลศึกษาทั่วไป" โดยใช้แบบสอบถามส่งไปยังนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ คณะต่างๆ ที่เรียนกิจกรรมพลศึกษาทั่วไป จำนวนทั้งสิ้น 1,000 ฉบับ ผลการวิจัยพบว่า ค่านปัญหาและความต้องการ เกี่ยวกับการ เรียนการสอน นิสิตส่วนมากมีปัญหาเกี่ยวกับระเบียบวินัยในการ เรียนการสอน ควรมีการปรับปรุงระเบียบวินัยในการ เรียนให้มากยิ่งขึ้น นิสิต ส่วนมากมีความต้องการให้มีการ เรียนการสอนกิจกรรมพลศึกษาทั่วไปทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติควบคู่กันไป และการประเมินผลนั้นควรมีการ ประเมินผลทั้งทางค่านทฤษฎีและปฏิบัติด้วย ส่วนอาจารย์ผู้สอนควร เป็นผู้มีความรู้ทางค่านพลศึกษาโดยตรง และนิสิตส่วนมาก มีปัญหาเกี่ยวกับหนังสือประกอบการ เรียนและค้นคว้าทางค่านพลศึกษายังมีไม่เพียงพอ

ไพฑูริย์ สินดารัตน์ และคณะ (2522 : 250, 258-259) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "สถานภาพและปัญหาของวิชาพื้นฐานทั่วไป" โดยส่งแบบสอบถามไปยัง อาจารย์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และมหาวิทยาลัยมหิดล จำนวน 135 ฉบับ และนักศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และมหาวิทยาลัยมหิดล รวม 139 ฉบับ ผลการวิจัยพบว่า สภาพและปัญหาของการ เรียนการสอนวิชาพื้นฐานทั่วไปตามความคิดเห็นของอาจารย์ สภาพการเรียนการสอน เป็นที่น่าพอใจ อาจารย์สนใจ ตั้งใจ พอใจสอน ส่วนใหญ่สอนร่วมกันหลาย ๆ คน ใช้วิธีบรรยายมาก ใช้อุปกรณ์น้อย ห้องเรียนและตำราเรียนมีปัญหาอยู่บ้าง ส่วนความคิดเห็นของนักศึกษาส่วนใหญ่ไม่ทราบจุดมุ่งหมายของการ เรียนวิชาพื้นฐานทั่วไป เนื้อหาที่เรียนเป็นความรู้กว้าง ๆ เป็นเนื้อหาเบื้องต้น แต่มีประโยชน์ต่อชีวิตประจำวันน้อยมาก

และนักศึกษาเห็นว่า วิชาพื้นฐานไม่สำคัญควร เป็นวิชาเลือกมากขึ้น และถ้าเลือกได้ก็จะไม่เรียน

หน่วยศึกษานิเทศ กรมการฝึกหัดครู (2522 : 248, 252) ได้ทำการวิจัย เรื่อง "การวิเคราะห์และการประเมินผลหลักสูตรการฝึกหัดครู 2519 ของสภาการฝึกหัดครู" โดยส่งแบบสำรวจตามความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการใช้หลักสูตรการฝึกหัดครู พ.ศ. 2519 ไปยังอาจารย์ซึ่งกำลังทำการสอนและผู้บริหารในวิทยาลัยครู ซึ่งเปิดสอน ความหลักสูตรการฝึกหัดครู พ.ศ. 2519 ทั้งหมด 15 แห่ง ผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหาร และอาจารย์ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า การจัดกลุ่มวิชาต่าง ๆ ทั้ง 5 กลุ่ม ในวิชาพื้นฐานเหมาะสมคือ ส่วนการกำหนดรายวิชาในกลุ่มวิชาพื้นฐานควรมีการปรับปรุงดังนี้ กลุ่มวิชาเสริมสร้างลักษณะนิสัย ควรกำหนดรายวิชา สุข 101 และ พละ 101 เป็นวิชาบังคับ ในระดับ ป.กศ.สูง ส่วนในระดับปริญญา ควรบังคับเรียน 1 รายวิชา และให้ เลือกเรียน 1 รายวิชา จากหมู่พลานามัยและกิจนิสัย ควรให้มีวิชาพลศึกษาเป็นวิชาบังคับ

สาธิต ลิ่มขจร เกษ (2523 : 66-69) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาการวัดและประเมินผลการเรียนการสอนวิชากิจกรรมพลศึกษาในวิทยาลัยพลศึกษา" โดยส่งแบบสอบถามไปยังอาจารย์ที่สอนวิชากิจกรรมพลศึกษาในวิทยาลัยพลศึกษาทั่วประเทศ จำนวน 277 คน เพื่อศึกษาปัญหาการวัดและประเมินผลการเรียนการสอนวิชา กิจกรรมพลศึกษาในวิทยาลัยพลศึกษา ผลการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอนวิชา กิจกรรมพลศึกษาเกี่ยวกับ วิธีดำเนินการ การวัดและประเมินผลวิชากิจกรรมพลศึกษา ควรเน้นทั้งทางทฤษฎีและภาคปฏิบัติ ควรมีการวัดผลระหว่างภาค 2-3 ครั้ง ปัญหาในการตัดสินผลการเรียนส่วนมากมีปัญหาเกี่ยวกับเกณฑ์การตัดสินของอาจารย์แต่ละคนไม่เหมือนกัน คะแนนของนักศึกษาที่ได้จากการวัดและประเมินผลต่ำกว่าเกณฑ์ที่น่าพอใจ ส่วนปัญหาเรื่องสถานที่และวัสดุอุปกรณ์ ได้แก่ สถานที่ในร่มไม่เพียงพอสำหรับการสอน วิชากิจกรรมพลศึกษา อุปกรณ์ได้มาตรฐาน แต่ชำรุดมาก ไม่ได้รับความสะดวกในการเบิกจ่ายอุปกรณ์ของทางวิทยาลัยมาใช้

เรณู นลสวัสดิ์ (2523 : ง-ช) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "พัฒนาการของหลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไปของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์" โดยใช้สัมภาษณ์อาจารย์ผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง 13 คน และส่งแบบสอบถามไปยังอาจารย์ 40 คน และนักศึกษา

100 คน นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า
 คำนการ เรียนการสอนวิชาพื้นฐานทั่วไปของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มีปัญหาเกี่ยวกับผู้
 เรียนมีจำนวนมาก คำรภาษาไทยมีจำนวนน้อย และขาดแคลนตำราที่ดีและเหมาะสม
 บางวิชาเนื้อหาหนักและซ้ำซ้อน ผู้เรียนขาดทัศนคติที่ดีในการ เรียน ปัจจุบันผู้สอนพิจารณา
 ผลการทดสอบระหว่างภาคและผลการสอบปลายภาครวมกันเท่านั้น และในอีกต้นักศึกษา
 ส่วนมากไม่เห็นความสำคัญ และไม่ต้องการ เรียนวิชาพื้นฐานทั่วไป แต่ในปัจจุบันเห็นความ
 สำคัญและต้องการ เรียนในระดับปานกลาง คำนการบริหารหลักสูตร ความคิดเห็นของ
 อาจารย์และนักศึกษารวมกัน คือ มหาวิทยาลัยให้ความสำคัญของวิชาพื้นฐานทั่วไปมาก
 และจำนวนวิชาเลือกควรมีมากขึ้น วิชาพื้นฐานทั่วไปควรจัดสอนในชั้นปีที่ 1

กาญจนา บุญรัมย์ (2524 : 74-80) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "สภาพการจึค
 การ เรียนการสอนวิชาพื้นฐานทั่วไปในวิทยาลัยครู ความความคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์
 และนักศึกษา" โดยส่งแบบสอบถามไปยังผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษาจากวิทยาลัยครู
 12 แห่ง รวมทั้งสิ้น 496 คน นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วน
 เบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์ค่าความแปรปรวน (ANOVA) ผลการวิจัยพบว่า
 ในค่านจุมุ่งหมายของการ เรียนการสอนวิชาพื้นฐานทั่วไปในวิทยาลัยครู ผู้บริหาร
 อาจารย์ และนักศึกษา มีความเห็นตรงกันว่าเพื่อให้ผู้เรียนมีสติปัญญากว้างขวางและเพื่อ
 เกิดประโยชน์ในการดำรงชีวิตประจำวัน การจัดเนื้อหาวิชาเป็นความรู้กว้าง ๆ
 วิทยาลัยจัดบริการความสะดวกในการใช้ห้องสมุด และการ เปิดสอนรายวิชาพื้นฐานทั่วไป
 คำนึงถึงความพร้อมของผู้สอน ส่วนปัญหาการ เรียนการสอนวิชาพื้นฐานทั่วไปที่สำคัญคือ
 ผู้เรียนขาดทักษะในการค้นคว้าหาความรู้และผู้เรียนมีพื้นความรู้ที่แตกต่างกัน

ฉนวนวงศ์ กฤษณ์เพชร และรัชณี ขวัญบุญจัน (2525 : 69) ได้ทำการ
 วิจัยเรื่อง "ความต้องการของนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยที่มีต่อการ เรียนวิชากิจกรรม
 พลศึกษาทั่วไป" โดยส่งแบบสอบถามไปยังนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ระดับปริญญาตรี
 ชั้นปีที่ 1-5 ทั้ง 14 คณะ จำนวน 1160 คน นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าร้อยละ
 ค่าเฉลี่ย ทดสอบความแตกต่างด้วยค่า "ที" และวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเคียวด้วย
 ค่า "เอฟ" ผลการวิจัยพบว่า นิสิตมีความสนใจเล่นกีฬาหรือออกกำลังกายมากถึงร้อยละ
 95.40 นิสิตที่เคยเรียนวิชากิจกรรมพลศึกษามากที่สุด คือ คณะครุศาสตร์ และคณะ

วิทยาศาสตร์ ความคิดเห็นและความต้องการ เรียนวิชาพลศึกษาทั่วไป ด้านวัตถุประสงค์
ระเบียบการ เรียนการสอนวิชากิจกรรมพลศึกษาทั่วไปเฉลี่ยอยู่ในเกณฑ์มาก อาจารย์
ผู้สอนควรมีความสามารถถ่ายทอดความรู้และทักษะได้ดี มีความยุติธรรมเอาใจใส่ในลิต
อยู่เสมอ ตรงต่อเวลา และมีทักษะทางกีฬาดี ด้านการประเมินผล ควรทดสอบทั้งภาค
ทฤษฎีและภาคปฏิบัติ และสิ่งที่ควรมานำมาพิจารณาเป็นส่วนหนึ่งในการให้คะแนน คือ การ
เป็นผู้มีน้ำใจ มีมารยาท เอาใจใส่ในการ เรียนและการมีระเบียบวินัย

สุธรรม เลขที่ (2525 : ง-จ, 89) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ความคิด
เห็นของผู้บริหาร ครูพลศึกษา และนักศึกษา เกี่ยวกับปัญหาการจัดและดำเนินการ
โปรแกรมพลศึกษาในสถาบันการศึกษาพยาบาลในกรุงเทพมหานคร" โดยส่งแบบสอบถาม
ไปยังผู้บริหาร ครูพลศึกษา และนักศึกษาพยาบาล ของสถาบันการศึกษาพยาบาล ใน
กรุงเทพมหานคร จำนวน 14 สถาบัน รวมทั้งสิ้น 203 คน นำข้อมูลที่ได้นำวิเคราะห์
หาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และเปรียบเทียบความคิดเห็นโดยใช้
ค่า "ที" ผลการวิจัยพบว่า ปัญหาในการจัดและดำเนินการโปรแกรมพลศึกษาในสถาบัน
การศึกษาพยาบาลที่เป็นปัญหามาก คือ ขาดสนามในการฝึกซ้อม ความไม่เหมาะสมของ
ขนาดและบริเวณสนามของสถาบัน สนามที่ใช้ในการ เรียนการสอนวิชาพลศึกษาไม่เพียงพอ
ไม่ได้รับความสะดวกในการ เบิกใช้และสิ่งคั้นอุปกรณ์ และอัตราส่วนของครูพลศึกษากับ
นักศึกษาไม่สมมูลย์ ครูพลศึกษาใช้วิธีสอนแบบครูอธิบาย ครูสาธิต และให้นักศึกษาฝึก
ปฏิบัติ และวัดผลโดยวิธีทดสอบโดยให้ปฏิบัติทักษะ

ลิตธี วนิชาชีวะ (2526 : 72-74) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาการเรียน
การสอนวิชากิจกรรมพลศึกษาทั่วไปที่เป็นวิชาบังคับในมหาวิทยาลัย" โดยส่งแบบสอบถาม
ไปยังอาจารย์ผู้สอนวิชากิจกรรมพลศึกษาทั่วไปเป็นวิชาบังคับ 54 คน และนิสิต นักศึกษา
ที่เรียนวิชากิจกรรมพลศึกษาทั่วไปเป็นวิชาบังคับ 800 คน ได้รับแบบสอบถามกลับคืนมา
จากอาจารย์ ร้อยละ 100 และนิสิต นักศึกษา ร้อยละ 90.75 นำข้อมูลที่ได้นำ
วิเคราะห์หาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่า "ที" และวิเคราะห์ความ
แปรปรวนทางเดียว ผลการวิจัยพบว่า อาจารย์พลศึกษาและนักศึกษา เห็นว่า สิ่งที่เป็น
ปัญหาระกัษปานกลาง ได้แก่ นักศึกษามีทัศนคติที่ไม่ดีต่อวิชาพลศึกษา ชั่วโมงเรียนคอกันทำ
ให้เข้าเรียนล่าช้า จำนวนนิสิตกลุ่มใหญ่มากไปไม่มีเวลาดันคว้าฝึกฝนเพิ่มเติม และ

พื้นความรู้ เกี่ยวกับทักษะก็หาไม่เหมาะสม อุปกรณ์ไม่เพียงพอกับจำนวนนิสิตนักศึกษา สถานที่ไม่เพียงพอไม่ได้สัดส่วน มีสิ่งรบกวนและไม่ถูกสุขลักษณะ

รัฐพล ศรีวโรบล (2527 : ง, จ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ความคิดเห็นของผู้บริหาร ครูพลศึกษา และนักเรียนวิทยาลัยนาฏศิลป์ เกี่ยวกับปัญหาการจัดและดำเนินการโปรแกรมพลศึกษา" โดยส่งแบบสอบถามไปยังผู้บริหาร และครูพลศึกษา จำนวน 40 คน และนักเรียน 250 คน รวม 290 คน นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ผลการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหาร ครูพลศึกษาและนักเรียนที่เห็นว่าเป็นปัญหาอยู่ในระดับมากเหมือนกันคือ สนามและอุปกรณ์กีฬาต่าง ๆ พร้อมทั้งเครื่องอำนวยความสะดวกที่มีไม่เพียงพอ ไม่มีสถานที่เก็บอุปกรณ์กีฬา ประเภทของกิจกรรมนันทนาการมีไม่เพียงพอ โอกาสในการเข้าร่วมกิจกรรมของนักเรียนไม่ทั่วถึง และงบประมาณมีไม่เพียงพอในการจัดโปรแกรมพลศึกษา

ชาวลิต ไกรว่อง (2527 : ง) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาการวัดและประเมินผลการเรียนวิชากิจกรรมพลศึกษาในวิทยาลัยครู" โดยส่งแบบสอบถามไปยังอาจารย์พลศึกษา จำนวน 137 คน นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ผลการวิจัยพบว่า ปัญหาส่วนใหญ่ที่อาจารย์พลศึกษาในวิทยาลัยครูประสบมากค่านต่าง ๆ ดังนี้ นักศึกษาไม่ทราบระเบียบการวัดและประเมินผลของสภาการฝึกหัดครูอย่างลึกซึ้ง อาจารย์ผู้สอนตีความระเบียบการวัดและประเมินผลบางข้อแตกต่างกัน ขาดคู่มือและอุปกรณ์ต่าง ๆ ในการสร้างแบบทดสอบทักษะ นักศึกษาขาดความสนใจในการสอบข้อเขียนปลายภาค เพราะหน่วยกิตวิชากิจกรรมพลศึกษามีน้อย คู่มือที่ใช้เป็นแบบเรียนมีน้อย ขาดสถานที่และเครื่องมือในการวัดสมรรถภาพทางกายบางอย่าง เครื่องมือที่ใช้ทดสอบทักษะกีฬามีน้อย การกำหนดสัดส่วนในการประเมินผลค่านข้อเขียนและค่านปฏิบัติของอาจารย์ผู้สอนแต่ละคนแตกต่างกัน

การวิจัยในต่างประเทศ

ลอว์สัน (Lawson 1970 : 635-A) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การเลือกโปรแกรมพลศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยในอเมริกา" (The Evolution of Elective Programs of Physical Education in American Universities)

โดยการสำรวจและใช้แบบสอบถามกับนักศึกษาใน 10 มหาวิทยาลัย ผลการวิจัยพบว่า

1. นักศึกษาต้องการให้จัดวิชาพลศึกษาให้ได้สัดส่วนมีความสัมพันธ์กับโปรแกรมและเกณฑ์การสมควรให้ภาควิชาพลศึกษาเป็นผู้ดำเนินการ
2. ในการเรียนการสอนยังต้องปรับปรุงการสอนของอาจารย์ โปรแกรมปรัชญาวิชาเรียน การให้เกรด เครื่องอำนวยความสะดวก

นอกจากนี้ผู้วิจัยยังได้เสนอแนะว่า ถ้าไม่ปรับปรุงให้การเรียนการสอนพลศึกษาในมหาวิทยาลัยให้ได้มาตรฐานแล้ว อาจจะทำให้ความต้องการวิชาพลศึกษาน้อยลง

นามาซี (Namazi 1970 : 1057-A-1058-A) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "พฤติกรรมการสอนที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนาทัศนคติของนักเรียนชั้นประถมศึกษาต่อวิชาพลศึกษา" (Critical Teaching Behaviors Influencing Attitude Development of Elementary School Children Toward Physical Education) โดยใช้วิธีสอบถามจากนักเรียนระดับ 5 และ 6 ในเซตพรีนส์ จอร์จ รัสแมรีแลนด์ (Prince George's Country, Maryland) พบว่า เหตุการณ์ที่นักเรียนจดจำได้ล้วนสัมพันธ์กับพฤติกรรมของครู และมีผลต่อการพัฒนาทัศนคติที่มีต่อวิชานี้ จากนักเรียนจำนวน 1170 คน มี 987 คน บอกว่ายังจำเหตุการณ์วิกฤติต่าง ๆ ได้ มีพฤติกรรมของครูที่เขาพอใจมากกว่าที่ไม่พอใจ เขาสามารถจำเหตุการณ์ที่สนับสนุนการพัฒนาทัศนคติในทางที่ชอบและไม่ชอบได้ ทัศนคติในเชิงบวกต่อพฤติกรรมของครู เช่น ใช้วิธีสอนแบบสาธิตและอธิบาย จัดให้มีเกมและกิจกรรมต่าง ๆ มาก จัดเตรียมกิจกรรมพิเศษเพื่อให้เกิดความสนุกสนานในการเรียนการสอน ส่วนทัศนคติในเชิงลบ คือ ให้นักเรียนมีกิจกรรม ลงโทษโดยใช้เหตุผลและไม่เข้าใจนักเรียน นอกจากนี้นักเรียนยังได้เสนอรายการที่ควรปรับปรุงแก้ไขไว้ด้วย

คลาร์ค (Clark 1970 : 1053-A-1054-A) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง "ความรู้ เรื่องสุขภาพของนักศึกษาชั้นปีที่ 4 วิชาเอกสุขภาพศึกษาและพลศึกษาในมหาวิทยาลัย และวิทยาลัยที่ได้รับเงินอุดหนุนจากรัฐอาร์แคนซอส (The Health Knowledge of College Seniors Majoring in Health and Physical Education in State Supported Universities and Colleges of Arkansas) โดยใช้แบบทดสอบของเคียร์บอน (Dearbonn) เพื่อเปรียบเทียบกับเกณฑ์มาตรฐาน ผลการวิจัยสรุปได้ว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 4 ส่วนใหญ่มีความรู้ เรื่องสุขภาพไม่เพียงพอที่จะเป็นครูในระดับมัธยมศึกษาได้ นักศึกษาหญิงมีความสนใจและสัมฤทธิ์ผลด้านความรู้และการเตรียมตัวดีกว่านักศึกษาชายในวิชาสุขภาพศึกษา นักศึกษาวิชาเอกนี้ยังได้รับการฝึกฝนและเตรียมตัวไม่เพียงพอในเรื่องกายบริหารและกลไกของร่างกาย และนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาเหล่านี้จำนวนชั่วโมงมากกว่าจะทำข้อทดสอบนี้ได้คะแนนสูง

เบกเกอร์ (Becker 1971 : 5172-A-5173-A) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การประเมินผลโปรแกรมพลศึกษาสำหรับนักศึกษาชายของวิทยาลัยชุมชนในรัฐโอรีกอน" (An Evaluation of Physical Education Programs for Men on Oregon Community Colleges) โดยศึกษาเกี่ยวกับการจัดบุคลากร เครื่องอำนวยความสะดวก การจัดโปรแกรมกิจกรรม ความสนใจในวิชาชีพ และการจัดโปรแกรมการสอนของครู โดยใช้แบบประเมินของ เนลสัน-โคเมอร์ ออลเซน (Neilson-Comer Allsen) ส่งให้ผู้บริหารของวิทยาลัยชุมชน 12 แห่ง ในรัฐโอรีกอน เป็นผู้ประเมินผลปรากฏว่า ความสนใจในวิชาชีพของครูพลศึกษาอยู่ในเกณฑ์ดีมาก แต่มีการเตรียมตัวในด้านการสอนต่ำกว่าเกณฑ์เฉลี่ย เรื่องเครื่องอำนวยความสะดวกต่ำกว่าเกณฑ์เฉลี่ย การจัดโปรแกรมทางกานพลศึกษาอยู่ในเกณฑ์ที่ไม่ดี ข้อเสนอแนะคือ ควรมีการประเมินผลโปรแกรมพลศึกษาทุก ๆ 5 ปี

โรบินสัน (Robinson 1971 : 5185-A-5186-A) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การสำรวจโปรแกรมพลศึกษาของนักเรียนหญิง ระดับมัธยมศึกษาในรัฐอลาบามา" (A Survey of the Girls' Physical Education Programs for the Secondary Schools in the State of Alabama) โดยส่งแบบสอบถามไปยังผู้สอนวิชาพลศึกษาของโรงเรียนจำนวน 422 โรงเรียน ผลการวิจัยพบว่า วิชาพลศึกษาจัดเป็นวิชาหนึ่งรวมอยู่ในหลักสูตรของโรงเรียน จัดโปรแกรมพิเศษสำหรับนักเรียนฝึกปฏิบัติ

ประมาณร้อยละ 63.00 มีการจัดการแข่งขันกีฬากายในโรงเรียนน้อยกว่าครึ่งหนึ่งของจำนวนโรงเรียนทั้งหมด จัดการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียนประมาณร้อยละ 61.00 ครูพลศึกษายังจัดโปรแกรมพลศึกษาไม่สมบูรณ์ประมาณร้อยละ 81.00 เพราะขาดเครื่องอำนวยความสะดวก อุปกรณ์และการสนับสนุนจากผู้บริหาร

โคเกอร์ (Coker 1972 : 1484-A-1485-A) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การสำรวจโปรแกรมพลศึกษาสำหรับนักเรียนชายของโรงเรียนรัฐบาลมัธยมศึกษาตอนปลายที่เลือกแล้วในรัฐหลุยส์เซียนา" (A Survey of Senior High School Physical Education Programs for Boys in Selected Louisiana Public Schools) เพื่อสำรวจโปรแกรมพลศึกษาสำหรับนักเรียนชายชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในรัฐหลุยส์เซียนาเกี่ยวกับ (1) การเตรียมตัวสำหรับการสอนในวิชาชีพ (2) จำนวนชั่วโมงการสอน (3) รายละเอียดเกี่ยวกับเนื้อหาวิชา (4) วิธีสอนของครู โดยวิธีการสัมภาษณ์ครูพลศึกษา จำนวน 75 คน และบางอย่างก็ใช้การสังเกตวิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าร้อยละและค่าเฉลี่ย ผลการวิจัยพบว่า ครูผู้สอนพลศึกษาส่วนใหญ่ได้รับการเตรียมตัวเพื่อวิชาชีพเป็นอย่างดี ครูพลศึกษาร้อยละ 67.00 มีวุฒิปริญญาตรี นอกนั้นได้รับวุฒิปริญญาโท หรือกำลังศึกษาอยู่ในระดับบัณฑิตศึกษา ขนาดของชั้นเรียนวิชาพลศึกษาโดยเฉลี่ยห้องละ 31 คน ปัจจัยที่สำคัญในการเรียนพลศึกษา ได้แก่ ชุดฝึก (Gym Uniform) ความสนใจของผู้เรียน และการทดสอบทักษะ หลักสูตรพลศึกษาทั่วไปประกอบด้วย บาสเกตบอล วอลเลย์บอล ซอฟท์บอล และทัชฟุตบอล (Touch Football) และมีการเรียนกิจกรรมก่อนหลักสูตรอีก 3 กิจกรรม คือ เทนนิส ปักหมุด และแบดมินตัน

ประมาณร้อยละ 50.00 โรงเรียนพลศึกษามีขนาดที่พอเพียง แต่ในระดับท้องถิ่นได้รับทุนอุดหนุนเกี่ยวกับโครงการพลศึกษาน้อยมาก ปัญหาที่ครูพลศึกษาเผชิญอยู่ คือ ขาดอุปกรณ์ ขาดเครื่องอำนวยความสะดวก ขนาดของชั้นเรียนใหญ่เกินไป และขาดสถานที่ฝึกพลศึกษาในร่ม สำหรับการแต่งกายครูพลศึกษาประมาณครึ่งหนึ่งและนักเรียนทั้งหมดแต่งกายเหมาะสมกับกิจกรรม มีห้องสำหรับเปลี่ยนเสื้อผ้าโดยเฉพาะ แต่ขาดการเอาใจใส่

สรุปผลการวิจัยคือ โดยทั่วไปโปรแกรมพลศึกษาสำหรับเด็กชายของโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในรัฐหลุยส์เซียนาได้รับการปรับปรุงระหว่างช่วงเวลา 14 ปี ที่

ผ่านมา แต่สภาพปัจจุบันยังบกพร่องและขาดการวางแผนระยะยาว

มอร์โรว์ (Morrow 1972 : 1010-A) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "สถานภาพของหลักสูตรผลิตครูพลศึกษาชั้นปีที่ 4 ของวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยในรัฐเท็กซัส" (The Status of Physical Education Teacher Preparation Curriculums in Texas Senior Colleges and Universities) โดยศึกษาวิเคราะห์จากคู่มือระเบียบการ ระเบียบข้อมูลต่าง ๆ ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามซึ่งได้รับคืนมาร้อยละ 95.90 กับการสัมภาษณ์เป็นเครื่องมือ ผลการศึกษาพบว่า อาจารย์ผู้สอนส่วนใหญ่จบปริญญาโท เนื้อหาของหลักสูตร เน้นการเตรียมค่านันทนาการมากที่สุด รองลงมาคือ สมรรถภาพทางกาย และพัฒนาการด้านวัฒนธรรม วิธีสอนรายวิชาบังคับค่านันทนุญี่แตกต่างกันอย่างเด่นชัด การใช้อุปกรณ์การสอนก็แตกต่างกันออกไป นอกจากนี้ผู้วิจัยยังพบว่า สถานศึกษาส่วนใหญ่มีอุปกรณ์เครื่องอำนวยความสะดวกเพียงพอ

สโตน (Stone 1973 : 3972-A-3973-A) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง "ทัศนคติของนักเรียนที่มีต่อโปรแกรมสุขศึกษาและพลศึกษา : การศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐนอร์ทคาโรไลนา" (Student Attitude About Selected Aspects of the Health and Physical Education Programs : A North Carolina Secondary School Study) ผู้วิจัยใช้วิธีสุ่มตัวอย่างส่งแบบสอบถามให้นักเรียน 3,033 คน และผู้สอนกับผู้บริหาร จำนวน 221 คน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อที่จะศึกษาความชอบหรือไม่ชอบ ความต้องการ และความรู้สึที่มีต่อการปรับปรุงโปรแกรมจากการวิจัยพบว่า อุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวกไม่เพียงพอที่มีคุณภาพค่าชั้นเรียนมีจำนวนมากเกินไป นักเรียนมีโอกาสเลือกกิจกรรมเองน้อยมาก โรงเรียนจัดให้มีกิจกรรมภายนอกน้อยไป การสอนเป็นรายบุคคลแทบไม่มีเลย รวมทั้งครูขาดคุณสมบัติที่เหมาะสม บางคนไม่เข้าสอน นักเรียนได้ให้ข้อเสนอแนะว่าควรจัดหาอุปกรณ์กีฬาที่มีคุณภาพมาใช้ในการเรียนการสอน ควรเน้นการเรียนรู้เกี่ยวกับกฎกติกาและทักษะขั้นพื้นฐานของกิจกรรมต่าง ๆ ส่งเสริมให้มีการสอนเป็นรายบุคคล

ฟิตส์กีแอลด์ (Fitzgeald 1974 : 5094-A-5095-A) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การวิเคราะห์และการประเมินผลการเรียนโปรแกรมพลศึกษาของโรงเรียน

มัธยมศึกษาของนักเรียนหญิงในรัฐเนบราสกา" (An Analytical and Evaluative Study of Selected Aspects of Certain Secondary School Girls' Physical Education Programs in Nebraska) วัตถุประสงค์เพื่อประเมินสถานภาพของนักเรียนหญิงที่เลือกเรียนโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐเนบราสกา โดยใช้แบบสอบถามซึ่งประกอบด้วย 4 รายการคือ (1) รูปแบบของการจัดกระบวนการ (2) เนื้อหารายละเอียดของโครงการ (3) เครื่องอำนวยความสะดวกและอุปกรณ์ (4) แหล่งวัสดุสำหรับวิชาชีพ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยใช้สุ่มจากโรงเรียน 5 ประเภทคือ (1) โรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น (Junior high schools) (2) โรงเรียนมัธยมศึกษา ระดับ เอ (Class A high schools) (3) โรงเรียนมัธยมศึกษา ระดับ บี (Class B high schools) (4) โรงเรียนมัธยมศึกษา ระดับ ซี (Class C high schools) (5) โรงเรียนมัธยมศึกษา ระดับ ดี (Class D high schools) ได้รับความข้อมูลกลับคืนมาทั้งหมด 75 โรงเรียน ผลการวิจัยพบว่า ไม่มีความแตกต่างกันระหว่างประเภทของโรงเรียน แต่มีความแตกต่างกันในค่านิยมสอน คือ โรงเรียนที่ใช้ครูพลศึกษาผู้หญิงสอนนักเรียนหญิงจะมีคุณภาพดีกว่าโรงเรียนที่ใช้ครูพลศึกษาผู้ชายสอนนักเรียนหญิง

เกณฑ์มาตรฐานที่ใช้ในการตัดสิน คือ คะแนนรวมของโปรแกรมพลศึกษาทั้งหมด 4 รายการ ถ้าได้ร้อยละ 60 ถือว่าอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง ร้อยละ 70 ถือว่าอยู่ในเกณฑ์ดี ร้อยละ 90 ถือว่าอยู่ในเกณฑ์ดีมาก เกี่ยวกับรูปแบบของการจัดกระบวนการ เครื่องอำนวยความสะดวกและอุปกรณ์อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง (Fair) ส่วนเนื้อหารายละเอียดของโครงการและแหล่งวัสดุสำหรับวิชาชีพอยู่ในเกณฑ์ที่ไม่ดี (Poor) ผลการประเมินโปรแกรมพลศึกษาของนักเรียนหญิงระดับมัธยมศึกษา มีประสิทธิภาพ ร้อยละ 56.84 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ที่ไม่ดี (Poor)

ปอร์เตลา-ซัวเรซ (Portela-Suarez 1975 : 5908-A-5909-A) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การประเมินผลโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐในเปอร์โตริโก" (An Evaluation of the Physical Education Programs in the Public Secondary Schools of Puerto Rico) โดยมุ่งที่จะศึกษาค้นองคการ วิธีดำเนินการ อุปกรณ์ วิธีสอน และผลของโครงการ เขาศึกษาโดยการ

ลุ่มตัวอย่างโรงเรียน 12 แห่ง จากเขตการศึกษาละ 2 แห่ง เครื่องมือที่ใช้คือ แบบประเมินผลตามเกณฑ์ของหน่วยวัดผลการมัธยมศึกษาแห่งชาติส่วนที่ 4-13 การสังเกตการสอนโดยตรง และการสัมภาษณ์ผู้สอน ผลการศึกษาค้นคว้าพบว่า ข้อกำหนดเพื่อการบริหาร การควบคุม และการจัดโปรแกรมกีฬาภายในโรงเรียนอยู่ในเกณฑ์ที่ดีมาก แต่ยังคงมีความขัดแย้งอย่างมากในการ คัดเลือกนักเรียนเข้าเรียนในโปรแกรมพลศึกษา และมีปัญหาในค่านางงบประมาณด้วย

ส่วนวิธีดำเนินงาน พบว่า มีกิจกรรมจำกัด เนื้อหาควรได้รับการปรับปรุงและดูแลเหมือนว่าโปรแกรมพลศึกษาไม่อาจจะตอบสนองความต้องการด้านการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ได้ ด้านอุปกรณ์กีฬา พบว่า ขาดแคลนเครื่องมือทั้งที่ทำในร่มและที่ทำกลางแจ้ง ด้านวิธีสอน ครูผู้สอนได้รับการฝึกฝนด้านวิชาชีพมาอย่างดี แต่เกี่ยวข้องกับสมาคมวิชาชีพน้อย ครูควรมีโอกาสรับการอบรมเพิ่มเติม ควรปรับปรุงกิจกรรมการสอน โครงการต่าง ๆ ที่รัฐจัดให้ไม่เหมาะสมกับสภาพของโรงเรียน

สเตรทตัน (Stratton 1978 : 8455-A) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การสำรวจเรื่องการ เตรียมวิชาชีพครูพลศึกษา อุปกรณ์กีฬาและกิจกรรมในโปรแกรมพลศึกษาพิเศษของโรงเรียนมัธยมศึกษา เอ เอ เอ ของรัฐเทนเนสซี" (A Survey of the Physical Education Teachers' Professional Preparation Available Facilities and Activities in Cluded in Adapted Physical Education Programs in the AAA Secondary Schools of the State of Tennessee) โดยศึกษาจากโรงเรียนราษฎร์และโรงเรียนรัฐบาล 118 แห่ง ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือ ซึ่งให้ครูผู้สอนตอบ และได้แบบสอบถามกลับคืนมา 78 ราย การแสดงข้อมูลศึกษารายละ สรุปผลการศึกษาดังนี้

1. ครูผู้สอนส่วนใหญ่จบปริญญาโท มีอายุระหว่าง 21-56 ปี และมีประสบการณ์สอนจาก 1-36 ปี
2. โรงเรียนส่วนใหญ่สอนวิชาพลศึกษาแบบสหศึกษา นักเรียนในโปรแกรมพิเศษถูกจัดให้เรียนเช่นปกติ
3. ชั่วโมงสอนของครูมีนักเรียน 10-35 คนต่อชั่วโมง และ 50-150 คนต่อวัน โดยผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ กล่าวว่า อุปกรณ์กีฬาไม่เพียงพอสำหรับโปรแกรมพิเศษ

4. การอบรมครูประจำการมีไม่เพียงพอกับความต้องการในกรณีที่ต้องการเพิ่มทักษะการสอนสำหรับโปรแกรมพิเศษ แต่ก็เปิดสอนรายวิชาที่เกี่ยวข้องกันในมหาวิทยาลัยในท้องถิ่นนั้น

5. ครูส่วนใหญ่ได้รับการเตรียมประสบการณ์มาแล้วอย่างกว้างขวางและพร้อมที่จะสอนโปรแกรมพิเศษทางพลศึกษาได้

ฮอร์ตัน (Horton 1978 : 3450-A) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การประเมินผลโปรแกรมพลศึกษาในวิทยาลัยชุมชนของรัฐอาร์แคนซอส" (An Evaluation of the Physical Education Programs in the Community Colleges of Arkansas) โดยใช้แบบทดสอบมาตรฐานของ Neilson-Comer-Allsen Score Card ซึ่งเป็นเครื่องมือเพื่อเปรียบเทียบ ผลการวิจัยพบว่า ผู้สอนอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง อุปกรณ์และการดำเนินการโปรแกรมอยู่ในเกณฑ์ต่ำ กิจกรรมก็ต่ำกว่าเกณฑ์ รวมทั้งผลการศึกษาทั้งหมดด้วย

ข้อดีที่พบในการวิจัยครั้งนี้คือ หนังสือในสาขาวิชาที่มีอยู่ในห้องสมุดอยู่ในเกณฑ์ดี ครูผู้สอนมีความรู้และประสบการณ์ในการสอน บริเวณโรงเรียนเหมาะสมทั้งในปัจจุบันและอนาคต ชั่วโมงงานของครูเหมาะสมตามเกณฑ์มาตรฐาน

ข้อเสียคือ ผู้สอนเป็นสมาชิกองค์การด้านวิชาชีพอยู่ในเกณฑ์ต่ำ และเข้าประชุมวิชาชีพต่ำกว่าเกณฑ์เฉลี่ย อุปกรณ์ที่หาค่ากลางแจ้งมีไม่พอ กิจกรรมก็หาระหว่างวิทยาลัยมีน้อยไป และกิจกรรมในรายวิชาเอกมีน้อย

คูตส์ (Coutts 1981 : 2406-A) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "พลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาสำหรับนักเรียนชายในจังหวัดเนทาล" (Physical Education in Selected Secondary Schools for Boys in Natal) เป็นการศึกษาปัญหาเฉพาะนักเรียนตัวขาว โดยใช้แบบสอบถามและการสัมภาษณ์ ผู้วิจัยพบว่า มีครูจำนวนน้อยที่ไม่ได้รับการฝึกฝน แต่ส่วนใหญ่เป็นผู้ที่ได้รับการฝึกฝนมาจากต่างจังหวัด และอุทิศเวลาให้แก่การสอนน้อยไป ครูพลศึกษาได้รับการส่งเสริมน้อยกว่าครูวิชาการอื่น งานกิจกรรมนอกโรงเรียนของครูแตกต่างกันมาก ครูไม่วัดผลความก้าวหน้าของนักเรียนอย่างสม่ำเสมอ มีโรงเรียนจำนวนน้อยที่ส่งรายงานให้ผู้ปกครอง งานวิจัยนี้ให้ข้อเสนอแนะการแก้ปัญหาว่าควร เน้นด้านการฝึกฝนวิชาชีพและการบริหารรายวิชา